

„saegen de stukken out dienende voor den tweeden engel die sit op de fries van t outaer ter regter ant”, „elpe siouwen saagen en lijmen et out dienende voor de 2 serafins die staan et een onder et beelt van peterus en et ander staat onder et beelt van paulis” (oktober).

In dezelfde maand vernemen wij voor het eerst van uitvoering van het snijwerk: 25 oktober, „gesneden allen de sieraden die staen onder et urgel op den toog der selver, door mij daer aan geteekent op et hout 2 schof” (een schof is een kwart van een werkdag) „1 gulden 5 stuivers”.

Verder blijkt, dat aan dit snijwerk ook door de bedienden werd gewerkt. De patroon behield zich steeds het tekenwerk voor (dat hij zijn carrière begon als schildersleerling is dus nog niet zo vreemd en is hem later zeer van pas gekomen). Fontijn werkte 12 dagen en 1 schof aan het snijden, wat aan arbeidsloon op 18 gulden, 7½ stuiver kwam, Van Viabel sneed er nog 2 dagen en 3 schof aan, en Moselmans 1 dag en 3 schof. Toen de aflevering in de kerk op 17 november plaats vond ging Fontijn mee, die voor het „acordeere” (aanbrengen) nog 2 schof nodig had.

Voor zich zelf rekende Pluskens meestal 2 gulden en 10 stuivers per dag, b.v. wanneer hij 24 dagen heeft gewerkt aan het beeld van sint Jozef (f 60,—) en 30 dagen aan de heilige Maagd met haar kindje (f 75,—). Zijn knechts verdienden een uniform loon van 1 gulden en 12 stuivers. Het waren er ten minste tien, van wie Van der Beeken en Van Viabel vermoedelijk de beste krachten waren. Hij liet hen tenminste ook wel snijwerk aan beelden verrichten, terwijl de anderen meestal het „bijwerk” toegewezen kregen voor zover dat valt na te gaan. Het eiken-snijwerk schijnt hij geheel zelf te hebben verricht. Behalve de reeds genoemde namen treffen we aan Viliers, Van Kamp, Jan Voet, Woens en Verboort.

Verder was men dat jaar nog bezig aan het zagen en lijmen van het lindenhout voor de sieraden, die aan het orgelfront en de beelden en engelen, die bovenop het orgel moesten komen, alsmede met het beeld van Petrus uit het altaarfront.

In april 1722 is men gevorderd tot de prachtige eiken engelenbeelden, die de communiebank ter weerszijden flankeren. Op 10 april worden 2 gulden en 17 stuivers uitgegeven voor „et elpe wermen en lijmen de stuccen out dienende voor de engelen van de komunibanck en van et beelt poulus en petrus”. Jammer, dat